

Polsko

Polské řeky tečou hlavně v severní části země, kde se nacházejí rozlehlá jezera, močály a lesy. V nich se prohánějí losi, vlci, bobři a spousty komárů. Řeky na severu Polska lze rozdělit na několik typů: mezi jezerní pohodové řeky, připomínající Lužnici ze Suchdola, patří například Brda, Wda, Rospuda, Czerna Hanca a Pilawa. Úseku Lužnice z Nové Vsi se zase podobají Slupia a Drawa. Typ bažinatých a močálových toků zastupují řeky Biebrza a Narew.

Bóbr

Netypická polská řeka Bóbr stéká z úbočí Krkonoš. Z Kameinne Góry je to menší říčka v lesnatém údolí. Poté protéká třemi velkými jezery, zmohutní, a dalších sto kilometrů teče nížinou. Jestli hledáte prázdninovou řeku, kde za celý týden potkáte jen pár vodáků, je Bóbr ideální volbou.

■ Doporučená loď: turistická kánoe

Biebrza

Většina polských řek má nížinný charakter. V silně meandrujících korytech je takřka stojatá, ale čistá voda. Chybí jezy a přehrad, průtok je vyrovnaný a toky jsou tedy spolehlivě sjízdné. Místy bývá koryto zarostlé vodní

FOTO: ARCHIV

Kaňon Tary, hluboký 1300 metrů je nejdelší a nejhlubší v Evropě. Vodáci si tady užijí více než 100 km peřejí.

žouzelí a zablokované napadanými stromy, ale nechybí dostatek vhodných míst pro táboření, bohužel i se spoustou komárů. Taková je i Biebrza.

Adrenalinovým sportovcům žádné potěšení neposkytne, ale velmi vhodná je naopak pro letní pohodovou nenáročnou vodní turistiku. Na celém toku dlouhém sto padesát kilometrů je chráněna Biebrzanským národním parkem. To je evropská rarita. Předmětem ochrany je zachovalá mokřadní vegetace a živočišstvo, především ptáci, bobři a losi.

■ Doporučená loď: jezerní kajak

Ukrajina

Nejlepší pádlování na Ukrajině poskytují řeky a říčky v Zakarpatsku. Pro české vodáky je to výhodné nejen kvůli relativní blízkosti, ale také proto, že rusínština, kterou se tu mluví, je velmi podobná češtině. Navíc starší lidé v těchto končinách v dobrém vzpomínají na období předválečného československého státu a zdejší mladí většinou pracovali nebo stále ještě pracují v Čechách.

Tisa

Řekám na Zakarpatské Ukrajině se velmi rychle mění vodní stav. Hladina stoupá a klesá podle deštových srážek nad Karpaty. Tisa je splavná často, pro naložené turistické kánoe v ní bývá dost vody především v létě. Černá a Bílá Tisa se stékají u Rachova. Řeka poté tvoří ukrajinsko-rumunskou hranici, proteče Slovenskem, a přes Maďarsko a Srbsko líně doteče do Dunaje. Dříve bývala Tisa mezi českými vodáky populární, poté byla téměř opuštěna a teď se na ní zase vracejí celé oddíly i dobrodružné cestovní kanceláře.

■ Doporučená loď: turistická kánoe

Bosna

Řeky na Balkáně jsou hodně jiné než jejich středoevropské sestry. Buď líně tečou zemědělskými rovinami a vypadají, že v nich není žádný život, nebo rychle spěchají skrze vápencové skály, padají přes vodopády a divákovi nabízejí fantastickou kombinaci modré vody, zeleného porostu a bílých skal.

Tara

Nejkrásnější balkánská řeka v nejhlubším evropském kaňonu teče mezi Bosnou a Černou Horou. Ačkoliv je zapsána ve světovém seznamu přírodního bohatství UNESCO, v obou zemích stále tlačí stavební lobby na výstavbu přehrad v jejím údolí. Je tedy nejvyšší čas se na Taru vypravit. Za splutí se platí! Soukromý raft musí zaplatit mýto v přepočtu skoro deset tisíc korun. Za to si vodáci užijí průjezd peřejnatým kaňonem o délce přes sto kilometrů. Posledních 63 kilometrů je nutné projet v jednom kuse, protože není kde zastavit a utábořit se. Cesta k řece tady žádná nevede. Kdo to nestihne do tmy, musí bivakovat na holých kamenech.

■ Doporučená loď: raft

*Téma připravil JAKUB TUREK
Autor je šéfredaktorem
outdoorového portálu Horydoly.cz*

Ubytování

• V **Rakousku** nebývá s ubytováním obvykle problém, kempů je zde dostatek a cena za noc se pohybuje mezi 8 a 11 eury podle sezony. Na Salzachu se dá spát v Zell am See, vodáci, kteří se rozhodnout potrénoval na Teichlu, mohou využít tábořiště mezi Pichlem a Spital am Pyhrn. Tábořiště Steyrbrücke je pro stany uzavřeno. Na to by měli pamatovat i vodáci, kteří sem dorazí po plavbě na Steyeru. Většinou jsou rakouské řeky dobře přístupné ze silnic. www.kajak.at

• V **Itálii** o ubytování poblíž řeky Noce také není nouze, můžete využít například kempu v Dimaru <http://www.campingdolomiti.com>. U řeky Isarco se přímo kempovat nedá, ale v údolí ve Valle d'Isarco ano, tipy na www.camping-altoadige.it/camping-en.htm

• Ve **Švýcarsku** podél řeky Innu se dá tábořit na mnoha místech, jsou to například Pontresina a Samedan, S-chanf, Cinuos-chel, Scuol, ale u Zernezu vodáky do kempu nevpuštějí.

• V **Polsku** je možné podél řeky Bóbr tábořit ve volné přírodě, na Biebrzdne je kempů dostatek, například tábořiště Lipsk nebo v Oswici. www.agroturbiebrza.pl/England/splywykajakowe.htm

• V **Bosně** na řece je možnost ubytování naopak ztížena. Ve střední a dolní části toku je zákaz táboření kvůli národnímu parku, kempovat se tedy dá pouze v Žabljaku, u obce Tepca a pod ní, u silnice na Plevlje za mostem. www.autocamp-ivando.com/english.htm

Mořské kajaky

Nejen divoké řeky, ale také divoká moře mohou být vodáckými ráji. Posledním trendem je pádlování na mořských kajacích. Oblíbenou destinací je například Chorvatsko, protože jízda podél rozeklaného pobřeží od pláže k pláži a od městečka k městečku je příjemná. Výhodné je také teplé klima. Světovým centrem mořského cayakingu je z podobných důvodů pobřeží americké Kalifornie. O něco drsněji je na Korsice, ale znalci tvrdí, že tak krásnou krajinu nelze z lodi spatřit nikde jinde než právě tam. Mezi specialisty jsou vyhlášené oblasti: tisíce švédských ostrovů a ostrůvků, pobřeží Aljašky s netknutou přírodou a rozbořené moře u Skotska. Na kajacích se však jezdí také okolo Grónska, v Antarktidě i Arktidě a vůbec všude, kde se moře stýká s pevninou.

FOTO: ARCHIV (SKOTSKO)